

TAMME

LEHT

INTERVJUU AIVAR
MELDREGA

ÕPILASTE OMALOOMING

PARKIMISPROBLEEMID
KOOLI ÜMBER

MEIE KOOLI NÄITLEJAD

TÄTOVEERINGUD KOOLIS

COOL
MANIVALD

Aprill

2025

Toimetuse koosseis

Matvei Balõtshev

peatoimetaja

Agnes Kuura

peatoimetaja

Keiri Rebane

peatoimetaja

Mileen Reiljan

peatoimetaja

Anu Rõigas

peatoimetaja

Anni Ambos

peatoimetaja

Eleonor Laas

peatoimetaja

Laura Liisa Viitkar

peatoimetaja

Pärt Luukas Leinart

peatoimetaja

Kairit Kolk

peatoimetaja

Rami Vaher

küljendaja

ja peatoimetaja

Helle-Mari Märtson

assistent

Foto: Liis Markardt

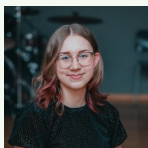
Juhtkiri

Kallis tammekas!

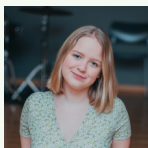
Kevad on käes! Uskumatu, aga see saabuski. Koos linnukeste ja liblikatega maandus ka kevadine Tamme Leht. Sellest numbrist saad lugeda, kuidas õpetaja Aivar armastab mustlasdzässi ning puude lõhkumist. Kes oleks osanud arvata? Veel näitame, milliseid tätoveeringuid peidavad ihudel kaastammekad, arutleme, miks on nii keeruline kooli ümber parkida, ning soovitame asju, mis meid viimasel ajal kõnetavad. Agnes tegi põhjaliku ülevaate meie kooli näitlemishuvilistest õpilastest ning Kai tutvustab kuulsat õunamaali. Lugemist jagub viimse leheküljeni. Väikseks lihavõtteüllatuseks (*Easter egg* viitab ka filmides või arvutimängudes neisse peidetud salavihjetele) on lehenumbrisse peidetud kaks vihjet sellele, kes meile kosmilisi sõnumeid horoskoobiks tõlgendab. Anna toimetusele teada, kas leidsid tee tõeni! Kostitame õigesti arvanut üllatusmunaga. Naudi kevadist Tamme Lehte soovitavalt värskes õhus ja peatse kohtumiseni!

Suvaline Õpilane Toimetusest

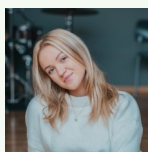
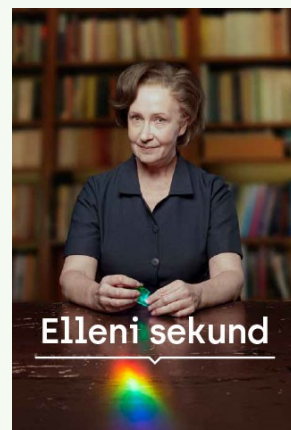
Toimetuse soovitus

Anni - Mina kui uhke kassiomanik soovitan aprillis kõigil oma lemmikloomadest fotosessioon teha. Lõpuks võib telefoni galeriisse jõuda nii naljakaid pilte kui ka ilusaid tabamusi. Kõige selgemad pildid saab aga magavast modellist. Pildil minu kass Miirold.

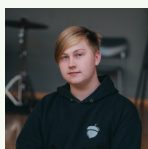
Agnes - Käisin Sadamateatris vaatamas lavastust “Elleni sekund”. Maarja Unduski raamatu “Ellen Niit. Heleda mõtte laad” ainetel ning Kaili Viidase lavastatud teos kõnetas publikus lisaks minule paljusid. Kui etendus lõppes, siis hüppasime mina ja mu sõbranna kohe püsti! Mitte selleks, et võimalikult kiiresti garderoobi jõuda, vaid kuna olime juba esimese vaatuse jooksul aru saanud, et õhtu lõpus aplodeerib näitlejaid seisev publik. Kui kellelgi on vähegi võimalik pileteid saada, siis soovitan väga minna vaatama. Mulle jäi enim kõlama mõtted lapsepõlve võlust ning selle aja lihtsusest ja unistustest. Olenevata sellest, mis põlvkonnas oleme sündinud, lapsepõlvel on oma kuldne helk. Selle etenduses käsitletud teemad seostusid mul eesti muusiku Eiki loominguga ning eriti tema uues laulus “RÕÕMUS” kirjeldatud tunnete ja mõtetega. Rõõm olla laps ja rõõm on ka vananemises, vihmapiiskade võidusõidud autoaknal, savihallid pilved ja hülgehallid tunded.

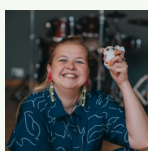
Keiri - Kui oled mõtlemas reisisihtkohta ning ei tea, kuhu lennupiletid osta, siis soovitan külastada Maltat. Malta on väga kaunis ning ideaalne koht nii puhkamiseks, matkamiseks kui ka avastamiseks. Saar tundub väike, aga tegelikult toimub seal väga palju ning on palju imelisi kohti külastada. Näiteks on Malta saarte all veel Comino ja Gozo saared. Comino saarel on imeline paik Blue Lagoon. Iga aasta toimub seal ka Maltese Carnival, mis on väga suur sündmus ja on kindlasti kogemust väärt. Malta on saar, mis võimaldab unistuste reisi ka hooajavälisel ajal!

Laura - Soovitan minna vaatama Pablo Larrainsi filmi „Maria”. Film on muusikaldraama kuulsast ooperilauljast Maria Callasest, kes 70ndatel naaseb Pariisi pärast glamuurset, kuid tormilist elu avalikkuses. Film on ajalooline, visuaalselt imekaunis ja šikk. Lisaks hellitavad kuulmist ilusad vokaalid. Pearollis on Angelina Jolie, kehastades Maria Callast. Jolie ei laula ise täielikult, aga see-eest näitleb vapustavalt.

Pärt - Kui keegi vaheajal Tallinna satub, siis soovitan käia vaatamas üht kuulsat maha-jäetud ala Tallinnas, milleks on Maarjamäe memoriaal. Elasin sealsamas kandis ja tegu on lapsepõlvkohaga, mis tuletab meelde palju häid mälestusi. Soovitan minna selleks bussiga Maarjamäe peatusesse ja sealt ülesmäge kõndida. Kivist teelt üles kõndides jääb selja taha imeline vaade kesklinnale ja merele. Mine uudista ringi, käi läbi kalmistu ja uue mälestusväljaku, muidugi ka paviljoni (veelgi uhkem vaade). Muide, sama kohta näidati ka filmis “Kalev”. PS! Pärast kõnni tagasi kesklinna mööda mereäärt!

Helle-Mari - Seekord soovitan mõnusat videokunsti. Eestimaine dokumentaalfilm “Leelo. Ükskord me naerame niikuinii”, mille režissöör on Marta Pulk, räägib armastatud kirjanikust Leelo Tunglast. Tunniajane film vajaks küll teist sama paljut juurde, kuid lummavad kaadrid, armsad lood ja humoorikad hetked mahuvad ka selle filmi sisse. Teiseks olen minagi nagu paljud sotsiaalmeedias naelutatud teleka ette, et vaadata halvasti käituvaid Ameerika rikkaid turiste seriaalis “White Lotus”, mille kolmas hooaeg alles praegu osakaupa eetrisse jõuab. Tegu on minu meelest ülihuvitavaid mõttekäike võimaldava seriaaliga, kus pean iga osa järel nuputama, kas keegi nendest inimestest mulle üldse natukenegi meeldib.

Intervjuu õpetaja Aivar Meldrega

Eleonor Laas

Mis ajendas teid õpetajaks saama?

Nii rasked küsimused kohe alguses. Mulle on alati meeldinud rääkida asjadest, milles ma olen kirklik. Minu varaseim mälestus on põhikooli õpetajate päevast, kus andsin bioloogia-tundi. Seal sai palju nalja tehtud ja see meeldis õpilastele, vähemalt ma arvan nii. See oli vist esimene õpetajaseeme, mis minusse istutati. Mulle on bioloogia meeldinud väga pikalt. Ma läksin ülikooli lihtsalt bioloogiat õppima, sest see oli ainuke asi, mida ma tahtsin õppida. Kõigepealt tegin molekulaar- ja rakubioloogia magistrit. Juba bakas läksin õpetamisprogrammidesse, kus tudengid said teenida väikest stipendiumit. Nüüdseks olen mitu aastat sama programmi kaudu teinud suviti teaduslaagreid. Kui ma olin magistri ära lõpetanud, siis ma lihtsalt otsustasin päevapealt, et ma ei tee enam teadustööd ja lähen õpetajaks ning siis ma läksingi õpetajamagistrisse uuesti õppima. Siis hakkasin töötama Otepää Gümnaasiumis. Mulle on meeldinud alati rääkida. Selleks, et asju õpetada, pead sa neist eelkõige ise aru saama ja ka vastupidi.

Nii et Tamme ei ole esimene kool, kus õpetasite?

Ei, aga Tamme on teine. Tamme on väga sügavale südamesse oma tõru istutanud. Ma olen direktorile öelnud, et kui ma Tamme ära lähen, siis ma lõpetan õpetajaametiga ära.

Miks just Tamme?

Ma ei ole paljusid asju oma elus planeerinud. Tammesse tulemisega oli samamoodi: õpetajaamet oli mulle selleks hetkeks väga uus, sest ma olin ainult ühe aasta Otepääl õpetanud ja ma tegelikult ei teadnud mitte midagi Tartu koolidest, sest ma pole ise tartlane. Sulev Kuuse soovitas mind, ta on teaduse propageerija. Ega ma väga palju rohkem ei mõelnud, ma lihtsalt läksin sinna, kuhu elu juhatas, ja võeti vastu.

Kus teie keskkoolis käisite? Milline oli teie kooliaeg?

Ma käisin Rakvere Gümnaasiumis majandusklassis, majandusest ma suurt enam ei mäleta. Ma olin ja siia maani vist olen kloun. Ma kadestan Tamme õpilasi, sest enamik õpetajatest on motiveeritud, tehakse ägedaid asju, võimalusi on jõhkralt – igal pool saab käia ja igasuguseid katseid saab teha. Minu gümnaasiumikogemus oli väga tavaline. Käisin näiteringis ja väga palju rohkem valikuid ei olnudki. Selles mõttes ma kadestan siinseid õpilasi, et ma ei saa öelda, et olen Tamme vilistlane.

Milline on kõige meelde jäävam hetk teie õpetajakarjääris?

Ma ei tea, kas see peaks olema kõige võrdsikam või värvikam, aga mul pigem tulevad meelde sellised hetked, kus näiteks õpilased, kes on läinud edasi õppima, on tulnud mulle külla ja on öelnud, et issand kui lihtne mul on, et teistel kõigil on nii raske, aga mul mitte – see on minu õpetajaego paisutanud, see tunne, et ma olen head tööd teinud. Aga üks väga lahe lugu, mis pole võibolla otseselt mu bioloogiaõpetajaametiga seotud, aga klassijuhatajaametiga. Üks endine õpilane, kellele ma klassijuhataja olin, õpib ise õpetaja

jaks ja siis ta ühel kooliüritusel tuli külla ja ütles, et neil on parasjagu ülikoolis käsil teema, et mis klassijuhataja roll on. Seal pidi kirjeldama hea klassijuhataja omadusi, näiteks peaks ta olema toetav ja heasüdamlik ja veel muud ning siis see endine õpilane ütles mulle, et ta mõtles minu peale, sest siis ta sai igasse kasti panna linnukese. See oli üks kahest korrast, kus õpilane on öelnud mulle midagi, mis on mind nutma ajanud. Pulli on ka klassis saanud, aga see tunne tuli praegu meelde.

Millist nõu annaksite õpilastele, kes tahavad bioloogias paremaks saada?

Õpetamisel on kaks muutujat - õpetaja ja õpilane. Õpilane ise saab tunnis rohkem tähelepanu, sest ma koduseid töid ei anna peaaegu kunagi. Kõik, mis ma õpetan tunnis, on see, mis ma küsin ka, ehk siis tunnis tähele panemine on õpilase pool, mida õpilane saab selles valemis paremaks teha. Aga ma üldse ei arva, et ma olen maailma parim pedagoog, pigem arvan, et ma olen lihtsalt oma aine armastaja. Mul tegelikult ei ole vist objektiivset arusaama, mis see bioloogia gümnaasiumi ajal minu jaoks oli, igatahes nüüdseks on see täiesti teine asi, nüüd see on osa minu isiksusest, mitte lihtsalt õppeaine.

Milliseid omadusi hindate õpilaste juures kõige rohkem?

Number üks on ausus, ma arvan, et see on number kaks ja kolm ka. Ehk siis mul endal käis klikk – minu bioloogiaõpetaja rääkis mulle akadeemilisest aususest ja päevapealt ma pole elus mitte kordagi peale seda spikerdanud. Ma pole usklik, aga see on minul nagu umbes kümme käsku. Ma ise olen aus, ma ei häbene millestki rääkida. Kui on kodutöö kontroll, need vähesed korrad, kui ma olen jätnud kodutöid ja õpilasel on tegemata ja kui sa hakkad ketrama, et kass suri ära ja mida iganes. Lihtsalt ütle ausalt, et tõesti läks meelest, võid ka öelda, et ei viitsinud teha, sest see on ka vastus. Ma austan seda ka, kui õpilane ei näe ennast tulevikus bioloogina, see on täiesti arusaadav, aga kui ta sellest hoolimata näeb minu tunnil mingit väärtust, siis olen tänulik. Ausus, tunnis tähelepanemine ja kaasa mõtlemine ning lihtsalt olla hooliv ja tore inimene. Õpilane ei pea olema bioloogiafriik.

Kui saaksite muuta koolis midagi, mis see oleks?

Tamme gümnaasiumi juures muidu on asjad päris hästi, palju paremini kui päris paljudes gümnaasiumites, aga alati saab paremini. Klassi füüsiline keskkond on vahepeal kehvemapoolne, võib-olla õpilastena olete ka ise kogenud, et osades klassides on väga külm või hoopis umbne. Ma ei saanud sellest enne aru kui nüüd, sest praegu annan ka geograafiaklassis tundi ja seal saab erinevalt bioloogiaklassist hingata. Ja muidugi see tünn seal aatriumis on ka tüütu, see võtab palju ruumi ja vahepeal riivab veidi silma.

”
See oli üks kahest korrast, kus õpilane on öelnud mulle midagi, mis on mind nutma ajanud.

Kui te ei oleks õpetaja, mis ametikohal töotaksite?

Tisler. Mulle väga meeldib puutöö ja ehitamine. Eratreener. Kunagi ma tahtsin saada rekajuhiks. Vahepeal peale kooli-päeva, kui meel on must, siis ma mõtlen, et tahaks lihtsalt sõita ja vaadata kaugusesse. Ma üldse ei välista seda, et lähen veel teadusesse tagasi, seal on päris mitu valdkonda, mis mind huvitavad.

Kas see oleks kooli kõrvalt võimalik?

Ja on küll võimalik, isegi pakkumisi on tulnud, aga ma hetkel armastan veel õpetamist.

Millised hobid või tegevused pakuvad teile rõõmu väljaspool kooli?

Mulle meeldib ehitada, olen maal suvila üles ehitanud. Igasugune puutöö meeldib. Kui vahepeal õpetaja töö viskab kopa ette, siis unistan, kuidas ma olen maal ja teen puid. Mulle väga meeldib jõusaalisport, olen jõutõstmise suhtes väga kirglik, see on stressimaandamise viis. Mulle meeldib väga kitarri mängida ja kokata. Pojake on saamas seitsmekuuseks ja ma ootan, et ma saaks talle küpsetada midagi, sest praegu sööb ta lihtsalt püreesid. Mul on ka väiksemaid asju, mis mulle meeldivad: oma putukakogu, meeldib patse punuda, ühesõnaga mulle meeldib nokitseda. Kuu aega tagasi lõin oma ettevõtte, see nõuab ka vaikselt nokitsemist. Mul on sellist tüüpi aju, et mul peab olema tegevus, muidu mul hakkab halb. Siis mul tulevad negatiivsed mõtted pähe ja ma hakkan neid ketrama, aga kui mul on näiteks palgivirn ees ja ma pean need ära lõhkuma, siis see on kõige parem.

Mis te arvate sellest, et noored käivad jõusaalis?

Ma ei tunne, et noored oleksid jõusaalis kuidagi ees, aga jõusaalis käimine on küll moeasi, sest kui mina hakkasin käima 10 aastat tagasi, siis ei olnud nii palju inimesi. See on väga popp praegu. Liikumine on positiivne, vahet pole, kas sa teed seda sellepärast, et see on trend, või sellepärast, et see on sinu lemmikasi, mida teha. Jõusaali osas on negatiivseid aspekte ka. Olen ise valusalt kogenud, kuidas ideaalse keha ülistamist võib seal kohata väga tugevalt. Minaigi olen päris pikalt võidelnud sellega. Hakkasingi jõusaalis käima ebakindlusest ja ma ei oska öelda, kas esimesed viis aastat see vähendas mu ebakindlust või suurendas seda. Võib tekkida mingi täiesti väärastunud arusaam, milline su keha peaks välja nägema ja milline on üks normaalne keha. Sellepärast ma muretsen natuke noorte pärast, kes hakkavad käima jõusaalis. Mõned õpilased on tulnud sellistel teemadel minuga rääkima.

Kui kaua olete kitarri õppinud?

Ma sain kitarri põhikooli lõpetamisel umbes viisteist aastat tagasi ning olen iseseisvalt seda õppinud.

Millist muusikat te ise kuulate?

Enamus vist ikka rokk, just sellepärast, et kuulan seda siis, kui trennis käin, et miski ikka kütaks. Kooli või koolist koju kõndides kuulan *podcaste*. Üldiselt mulle meeldivad paljud žanrid, näiteks džäss, eriti *gipsy-džäss*. Ma olen hakanud kuulama klassikalist muusikat. Võib-olla on see vanuse asi, aga Vivaldi “Talv” on bänger. Teismelisena olin Red Hot Chili Peppersi *die-hard* fänn. Spotify annab aasta lõpus kokkuvõtte ja selle põhjal saab öelda, et olen obsessiivne kuulaja. Ma kuulan ühte imelikku Austraalia bändi nimega Kinkys and the Lizard Wizard, neil on imelik nimi ja nad ise on ka kiiksuga, see mulle meeldibki. Muusikaliselt väga seikluslik bänd, nad on erinevaid žanre teinud – see on põhjus, miks see on mu lemmikbänd. Ma kuulan neid juba üle viie aasta ja nendega koos või tänu nende loomingule olengi enda jaoks avastanud uusi žanre.

”
Võib-olla on see
vanuse asi, aga
Vivaldi “Talv” on
bänger.

Kas on mõni raamat, film või tsitaat, mis on teid õpetajana inspireerinud?

On olemas raamat nagu “The Art of War” (“Sõjakunst”) ja mina olen lugenud raamatut pealkirjaga “The War of Art” ehk loometegevusega kaasnevad väljakutsed. Selles raamatus oli palju häid õpetussõnu. See raamat kirjeldab ühte Ameerika kirjanikku. Tsitaat on selline: “Kirjanikuna ma pean jääma ootama loovuse hetke selleks, et oma teost kirjutada. Õnneks see loovuse hetk tabab mind igal hommikul kell üheksa, kui ma istun arvuti taha ja hakkan kirjutama.”

Millise kolme sõnaga kirjeldaksite end õpetajana?

Kloun, vastutulelik ja bioloogiafriik.

Parkimisprobleemid kooli ümbruses

Autor Anni Ambos,

kommenteerisid juhiabi Pille Liivamägi, Henri Soidla ja Karl-Erik Krillo (12LO),
administraator Airi Tamm, õp. Marika Nikitkina

Kooli ümbruses võib parkimisega ja liiklusega esineda aeg-ajalt probleeme, eriti külmemal ajal. Raskusi tekib nii koha leidmisel kui ka mõnikord ilma autot vigastamata ära sõitmisel. Parimat lahendust, mis mured kustutaks, pole veel leitud.

Parkimiskohtade põud

Kuigi sõidukijuhtidele on eraldatud nii õpetajate/õpilaste parkla, sööklaala kui ka külaliste kohad, on teatud kellaegadel või päevadel raske leida vaba ruumi. See on nagu omamoodi loto – kui jõuda kohale tipptunnist varem, võib endale koha valida, ent päevasemal ajal või vahepeal ära käies võib juhtuda, et auto tuleb panna kõrvaltänavasasse või Raja pargi äärde. Keegi meist ei taha ju tundi liikluse tõttu hiljaks jääda. Suurimad probleemid said lahendatud siltide paigaldamisega nii söökla- kui ka kooliparklate juurde. Siiski võib näha mõnikord lausa korduvaid autonumbreid, kes pidevalt valesse kohta pargivad ja sedaviisi ruumi hõivavad. Mõne aja eest oli mure ka invakohtade kinni parkimisega, ent nendega tegelemisel probleem lahenes. Soojemal ajal (aga ka talvel) on pargitud kohtade puudumisel haljasalale, mis loomulikult ei ole lahendus, sest see meelitab kontrolöre veelgi enam ligi ja muidugi lõhub muru.

Tervis, füüsika ja keemia

Kooli ümbruses valesti parkimise probleeme tekitab see, et meie parkla on üks ümbruskonna viimastest avatud aladest, mis pole piiratud tõkkepuudega. Physicum ja Chemicum on nähtavasti need meetmed kasutusele võtnud ja sellega ehk suurendanud pisut probleeme kooli ümbruses. Korduvaid valesti parkimisi esineb aga kõige rohkem Tartu Tervishoiu Kõrgkooli poolt. Sõitjaid, kes hõivavad kohti ning siis hoopis teise hoone suunas kõnni-

vad, on tähele pannud mitmed. Rahvast tõmbab kooli-parklasse ka tasuta ala.

Puud ja politsei

Kuid miks siis ei ole veel ka meie juurde tõkkepuud paigaldatud? Kuigi see aitaks palju, tekitaks see probleeme lumepuhastusega ning mugavusega. Talvel, eriti kui päevad läbi taevast lumehelbeid tuleb, ei pruugi sahad parklatele ligi pääseda.

Murede tekkimisel on alati võimalus kellegi peale kaevata, trahvi kaela saata või muud sellist. Kontrolörid käivad kogu piirkonnas tavaliselt etteteatamata ja mitte kindlatel aegadel. Olukorda üle vaatama kutsutud ei ole neid liiga tihti, kuid vajadusel on seda teinud kas administraator Airi või Täiskasvanute Gümnaasiumi liikmed. Teateid teha oleks mõistlik ka varaliste kahjude korral - näiteks kui autol on maha sõidetud peegel või on juhtunud mõni õnnetus. Siiski ei saa kõiki väiksemaid asju arvesse võtta, sest värvi maha kriipimisel või otsa tagurdamisel ei pruugi süüdlast teada või nähagi.

Alternatiivid

Parkimise kontrolli üks võimalustest oleks seada üles süsteem, kus ainult õpetajad ja õpilaspiletiga sõidukijuhid saavad ligipääsu kooliparklatele. Kui mõistlik see oleks, ei oska öelda. Pidevate kinniparkimiste või ummikute tekitamisel on arvatud, et lahendus oleks probleemse auto teisaldamine, kuid seegi toob kaasa enam muresid, kui vaja. Seega tuleb hetkel vaid loota, et paigaldatud sildid töötavad edaspidigi hästi.

PS!

Kõik kommenteerijad tulevad meelde, et võimalusel on parim variant käia koolis ühistranspordiga. Soojemate ilmadega mõjub igat sorti tervisele ergutavalt ka jalutamine või rattasõit. Neid viimaseid harrastades peab loomulikult alati meeles pidama liikluses käitumist ning tähelepanelikkust, et ei juhtuks õnnetusi.

“Mõnes kohas, kui on lumi, siis majajamnikud on pannud kivid murule, et nende aia taha ei pargitaks.”

Õp. Marika Nikitkina

Ilusat ja probleemidevaba kevadet kõigile liiklejatele!

Tavaline hommik parklas. Foto: Helle-Mari Märtsen

Huvinavi - uus portaal leidmaks elumuutvaid kogemusi

Pärt Luukas Leinart

Paar kuud tagasi kirjutas mulle üks sõber Miina Härma koolist. Nimelt oli teda kaasatud ühte uude projekti, kuhu oli tarvis inimesi juurde. Plaan on luua veebikeskkond, mis koondab hariduslikud, praktilised ja huvialased üritused ühte kohta. Nüüdseks on Huvinavi meeskonnas juba üheksa inimest erinevatest koolidest, nagu TTG, MHG, VOCO ja HTG.

Kogemused võivad olla elumuutvad - võid leida uusi sõpru ja tutvusi, kellega näiteks idufirmat luua, või hoopis avastad oma elukutse. Tean isegi mõnda olukorda, kus olümpiaadil on kaks noort inimest kohtunud ja on nüüdseks õnnelikus lähisuhtes.

Kuid kujuta ette, et just see potentsiaalselt elumuutev üritus ei jõudnud sinuni, sest Stuudium on kirju täis või lihtsalt info ei jõudnud sinuni. "Liiga tihti jäävad huvitavad koolitused, võistlused ja üritused märkamata lihtsalt seetõttu, et info ei jõua õigel ajal õigete inimesteni," on öelnud Huvinavi looja Ralf Jürgenson. Sellest on tulnud ka Huvinavi peamine eesmärk: muuta võimaluste avastamine lihtsaks, et iga noor saaks enda tuleviku nimel tegutseda juba täna.

Haridusministeerium on ka ise loonud veebisaidi, kust üritusi leida, kuid see ei sisalda kõiki üritusi, samuti

jätab kasutajasõbralikkus natuke soovida. Huvinavi jaoks on kasutajasõbralikkus ja koostöö koolidega peamine prioriteet, et õpilane leiaks kiiresti kas teadaolevast üritusest lisainfot või avastab endale hoopis midagi uut.

Hetkel on veebisait oma arendusega umbes poole peal, tehtud on veebilehe prototüüp ja töö käib edasi. Eeldatav valmimisaeg on umbes suvel, avalikkusele saadaval plaanitakse olla juba sügisest. Kindlasti reklaamime veebisaiti ka pärast valmimist, selleks ja muuks jälgige meid Instas @huvinavi_official. Koos oma olevikku arendama tuleviku nimel!

Tartu 2024 Extended kutsub: Bingo maraton!

6.-31. mai

Erinevad paigad üle Tartu

Kas oled valmis midagi uut ja põnevat kogema?

Meie – noored Tartu 2024 Extended programmist – toome kevadesse mängulusti ja kutsume sind **Bingo maratonile!**

Ootame sind **kaheksale meeleolukale bingoõhtule**, mis toimuvad **teisipäeviti ja laupäeviti** nelja nädala jooksul. Need pole tavalised bingod – me viime mängu ka kohtadesse, kus midagi sellist pole varem toimunud!

Osalema on oodatud kõik, eriti gümnasistid ja tudengid!
Tule võida auhindu, naudi mõnusat seltskonda ja loo uusi mälestusi!

OLE SEAL VÕI OLE (BINGO)RUUT

Extended

Kehakaunistused koolis

Intervjueerisid Anni Ambos, Kai Kolk ja Anu Rõigas

Tätoveerimine ja needistamine on olnud osa inimkultuurist juba tuhandeid aastaid. Vanasti sümboliseerisid sääraseid kehakaunistused staatust, uskumust ja identiteeti. Tänapäeval on need saanud ülipopulaarseks just eneseväljenduse viisina. Vestlesime koolis mõne inimesega, et kuulda ja kajastada nende isiklike kogemusi tätoveerimise ja needistamisega.

Mait Samuel: Tätoveeringute peale hakkas Mait mõtlema juba teismeeas. Hetkel on tal üks tätoveering, mille tähendus on sarnane *memento morile*. Tätoveering sümboliseerib oma-moodi ka *yin-yangi*. Mait plaanib lisada sellele detaile juurde. Tegemine oli kiire ja minimaalse valuga. Suvel on tal plaanis minna Jaapanisse ning seal peab tätoveeringud katma. Jaapanis on tätoveeringutega seotud tugevad stereotüübid. Mait usub, et võõras riigis peab austama kohalikke kombeid ning arvab, et tätoveeringutel peaks olema kindel tähendus.

Arnika Aadusoo: Esimene kehakaunistus oli nabaneet teismeeas. Hiljem lisandus mitu kõrvaauku ja kolm tätoveeringut. Tätoveeringute tegemist kaalus ta kaua. Arnika teadis, et soovib astronoomiateemalist kujundit ning otsustas teha ühele jalale kuu, teisele päikese ning mõtles tähendused tätoveeringutele hiljem juurde. Käe peal on tal ladina keeles *vive ut vivas* ehk ela, et elada. See on talle meeldetuletus, et alati tasub tegutseda ja mitte lükata asju edasi. Arnika ütleb, et ei kujuta enda peal suuri tätoveeringuid ning teeb hetkel uutest tätoveeringutest pausi.

Reeta Parts: Terve elu on talle väga tätoveeringud meeldinud. Esimese tätoveeringu tegi sellepärast, et lõpetas ära sportlaskarjääri. Gepard sümboliseerib kavalust ja kiirust. Kaela peal on lill, sest lihtsalt meeldis. Tätoveeringu tegemine ei olnud tema jaoks üldse valus. Kõik tema tätoveeringud on suured ja tulevikus tahab teha käed täis. Reeta ei tunne vajadust oma kehakaunistusi varjata, sest tema jaoks on oluline, et need meeldiksid talle endale. Siiski soovib ta enda valikus olla täiesti kindel.

Ilona Kasjanova, 12.LO: Ilona alustas kehakaunistustega tavalistest kõrvaaukudest, mis on nüüd välja venitatud. Hetkel on tal viis tätoveeringut. Esimese tätoveeringu tegi ta 17-aastasena ning ta ei arva, et iga tätoveering peab midagi sügavat tähendama. Osad tätoveeringud on tehtud *flash-daydel* ning üldiselt annab ta artistidele palju loomingulist vabadust. Lähitulevikus plaanib ta lisada käele tammelehe ning soovib tulevikus katta tätoveeringutega kogu oma käevarre. Ilona arvates kardetakse tätoveeringuid just ühiskondlikel põhjustel liiga palju ja reaalses need ei mõjuta töö leidmist ega igapäevaelu nii oluliselt, nagu sageli arvatakse.

Verivalge

Verivalgelt sähvatab välgujoon
kui oleks miski pühast puhtam
oleks see mu veri

Kaevatud haud
mida hällitamas
sood kaskede vahel

Hõbe sammal kutsub
küüned harali

Must on öö

Valgus – haiku

valgus ta elus
olid leegid ta ümber
oli lõpuks soe

Luulõmiis

Kai Kolk

Kõige vahel

Tulised ristikheinad
vohamas taga ja ees
peale ukse piiri

nähes lõppu ja algust
nähes sündimata õisi
kuulates kirevamaid kohinaid
maa otsast, äärest

teades, et muud ei saa tulla
parem istuda ja olla

See ei ole põhjatuul

Härmatis voogab
läbi hoidva teki
tungides soontesse
lahustab ja lahjendab
kogutud sõed

külmutab kullaga tikitud sõnad
karastab asjata
heledaid pilte

vajutab tuimalt, sujuvalt
kinni mu rohekassinakad

Kutsume lavale meie kooli näitlejad

Agnes Kuura

Miks tunneme vajadust teha end nähtavaks ning esineda? Igal inimesel on nendele küsimustele oma vastus, kuna näitlemisel ja esinemisel on meie kõigi jaoks oma tähendus. Suhtlesin meie kooli erinevate näitlejatega, et saada teada rohkem nende kogemustest, ja uurida, mida näitlemine neile tähendab.

Millest sai näitlemine sinu jaoks alguse?

Karl Arkadi Kõvask, 10KU: Lasteaias oli meil traditsioon teha muinasjuttudest etendusi ja ühel aastal, kui ma olin umbes neljane, otsustati teha muinasjuttu, kus terve pere töötab ühiselt, et naeris maa seest välja saada. Kuna mina olin kõige pikem ja kõige suurem laps rühmas, siis otsustati, et mina olen pereisa.

Jan Erik Hermann, 11KU: Ma mäletan, et lasteaias mängisin ühes etenduses karu. Ei, tegelt lasteaias mängisin ma hoopis venda ja keegi teine rühmast mängis mu õde. Mul olid kõikide tekstid peas ja kui teistel midagi meelest ära läks, siis sosistasin esituse ajal neile ette. Enda meelest vaikselt, kuid tegelikult kuulis seda terve publik.

Kairit Kolk, 10KU: Lapsena tegin nukkude ja kõige võimalikuga teatrit. Käisin algkoolis ka näiteringis, kuid kahjuks ei olnud seal kaua. Hiljem hakkasin käima Paide teatristuudios ja seal avanes palju võimalusi olla seenekostüümis õhtujuht ja osa ka suuremate lavastustest.

Lee Holm, 11KU: Mind nakatas teatri- ja laulupisik juba päris väiksena. 3-aastasena hakkasin käima laulustuudios, kus etendasime muusikale, etüüde, käisime pidevalt draamafestivalidel, konkurssidel, see kõik lihtsalt oli ja siiani on minu teema. Tundsin ennast laval vabana, nähtuna ja võimsana. Ilmselt lihtsalt tunnetatakse ära, kui mingi asi on õige.

Anette Nurja, 11KU: Kui mu lasteaia lauluõpetaja poleks avastanud, et ma pean viisi, poleks ma kunagi hakanud laulma ja sealt edasi näitlema. Ma olen väga õnnelik, et see nii läks, sest ma ei kujutaks oma elu teatrit ette.

Mitmed meie kooli õpilased leidsid näitlemise enda jaoks aga hoopis kooli näiteringis. Mul on hea meel, et sel aastal on seal nii palju inimesi erinevatest klassidest ja suundadest. Võrreldes eelmise aastaga on ka suurem hulk osavõtjaid ning seetõttu oli Laura Niilsi ja Jaanika Tammaru juhendamisel võimalik panna kokku lavastus "Ood rõõmule, raevule ja revolutsioonile". Näitering alustas oma selle õppeaasta tegevust septembris, kuid lavastuse kokkupanek algas jaanuaris. 26. märtsil toimus meil esietendus. Järgmine etendus on 6. aprillil kooliteatrite festivalil. Lavastus sündis näitlejate omi mõtetest ja tunnetest. Selle kokkupanekuks toimusid kahetunnised proovid pea kaks korda nädalas ning need töid endaga kaasa mitmeid säravaid mälestusi.

Kooli näiteringi näitlejate meenutused

Karl Arkadi Kõvask, 10KU: Üks kõige meeldejäävamaid hetki on olnud lõvimäng, kus näitlejad kõnnivad ringi, ehmuvad nagu lõvi ning on mingis metsloomarollis. Otseselt polnud

raske aru saada materjalist, aga raske on praktiseerida selle hirmu ületamist ja lasta end metsikult vabaks.

Tarmo Tempel, 10TE: Kõige meeldejäävamad olid emotsioonid peale esietendust. Tundsin end hästi, sest kõik oli läinud veel paremini, kui olin oodanud.

Säde Külvet, 10ME: Mulle on siiani meeles harjutused aasta algusest, igasugused improvisatsiooniülesanded seotud hääle, liikumise ja loovusega aitasid näitlejana areneda, aga nende kaudu sain ka hästi teistega tuttavaks.

Bella Tšitškova, 10KU: Näiteringist on jäänud kõige paremini meelde see eriline meeleolu peale pikka nädalat reedeõhtuses tunnis. Näitering andis hea võimaluse osaleda suuremahulises projektis ja tore oli võtta osa oma esimesest lavastusest.

Erik Tõnn Rast, 12IT: Mulle meeldis, et näitering pakkus võimalusi improviseerida ja niimoodi loovust rakendades oli tore teistega koos aega veeta.

Triin Elise Taimalu, 10LO: Ma polnud varem näiteringis osalenud ja see oli minu jaoks uus kogemus. Siiski oli mul väga tore ja huvitav ning hakkasin mitmete uute inimestega suhtlema.

Kristina Kello, 10LO: Näiteringis kohtusin paljude inimestega, kellega tõenäoliselt poleks muidu koolis kohtunud. Meil tekkis tõeline kogukonna tunne. Teiste ees enda proovilepanek ja hirmude ületamine tõi meid kokku ja lõi hea õhukonna.

Näitlemine ei toimu siiski ainult kooli näiteringis ehk mitmeid andekaid noori võib leida ka teistest stuudiost ja muudest projektidest.

Stuudio, näitering, projekt väljaspool kooli

Karl Arkadi Kõvask, 10KU: Üheksandas klassis liitusin näiterupiga Hingevärvid, kus ma jõudsin isegi riiklikule kooliteat-

rite festivalile ja sain näitleja preemia. Mingi anne mul nagu tundub olevat. Seda annet nähti ka Lottemaa castingul, kuhu ma sain sisse ühe pensionäri rolli, aga kuna see oli roll, mis oli täitsa minu vastand, siis mul tekkis raskusi, aga kui sa piisavalt harjutad ja näed vaeva, teeb see meistriks. Nüüd mul algab Lottemaal kolmas aasta ja naudin, nagu homset poleks! Olen palju arenenud, leidnud usu endasse ja õppinud võtma ise initsiatiivi.

Kairit Kolk, 10KU: Mulle on alati meeldinud olla nii laval kui filmis. Olen olnud näiteks “Kättemaksukontoris” taustanäitleja. Viimane kogemus filmis oli samuti väga lahe: nägin “Pean saama näidelda, muidu suren!” Facebooki grupis kuulutust, et Mart Sanderi filmi “Dr. Sanderi uneteraapia” otsitakse taustanäitlejaid, seal polnud ka vanusepiirangut, nii et otsustasin osa võtta.

Lee Holm, 11KU: Paar aastat tagasi asusin õppima Jakobi Mäe Teatristuudiosse, kus avanes näitekunst ja teatrimaailm mulle hoopis uuest küljest. Olen näitlejate käe all õppides tundma saanud teatri tehnilist ja teoreetilist poolt. See on olnud tohutul põnev ja sütitav.

Jakobi Mäe Teatristuudio on Tartus tegutsev teatristuudio aastast 2019. Uute õpilaste vastuvõtt toimub sellel aastal aprilli lõpus ja mai alguses. Õnneks pole selles protsessis midagi hirmsat ning kõik on teretulnud.

Kuidas sattusid Jakobi Mäe Teatristuudiosse?

Lee Holm, 11KU: Minu ema saatis mulle kuulutuse, et sellisesse stuudiosse on varsti tulemas uute õpilaste vastuvõtt, registreerisin siis ennast, õppisin proosatekstid-luule-laulud selgeks ja läksin katsetele. Otsisin enne minekut ka stuudio kohta veidi infot ja kindlasti jäi silma see, et õpetajateks on oma ala professionaalid. Tundus, et nende käe all oleks kindlasti huvitav ja hariv õppida. Soov sisse saada süvenes ja ootasini tulemusi üsnagi pingsalt ning kui siis jaatava vastuse sain, oli väga tore olla.

Kogemus Jakobi Mäe Teatristuudios

Lee Holm, 11KU: Nüüdseks olen gümnaasiumirühmas õppinud alates 2023. a sügisest ja ma tõesti julgen väita, et see õpe ja kõik sellega kaasnev on mind inimesena nii palju arendanud. Esiteks muidugi paljud uued teadmised teatrivaldkonnast, teiseks sõbrad, kes jäävad ilmselt kauaks mi-

nuga, kolmandaks oskus analüüsida ja mõtestada. Analüüsioskus, mida rakendame näidendite mõtestamisel, on nii oluline ka igapäevaelus. Noored kipuvad väikese silmaringi või vähesee elukogemuse tõttu vahel asju mustvalgelt nägema, tunnen ise, et olen võrreldes kahe aasta taguse ajaga palju vastuvõtlikum uuele, olen kaalutlevam ja kindlasti empaatilisem. Need on ühed olulisemad oskused, mille Jakobi Mäe Teatristuudios õppimine mulle kinkinud on.

Mis on see, mis kutsub inimesi esinema?

Jan Erik Hermann, 11KU: Tähelepanuvajadus. Vajame, et teised meid kiidaks ja nutaks ja naeraks.

Vajame, et teised meid
kiidaks ja nutaks ja
naeraks.

Karl Arkadi Kõvask, 10KU: Ma arvan, et juba Antiik-Kreekast saati, kui tehti festivale ja amfiteatris erinevaid etteasteid, siis see kõik oli selleks, et rääkida lugu. Kui sa tahad lugu rääkida, siis mine lavale. Mis iganes see lugu ka oleks.

Marin Emma Teller, 11IT: Soov näidata inimestele ennast ja midagi, millega oled palju vaeva näinud. Osa sellest on peale etendust teistelt tagasiside saamine ja endas uute külgede leidmine.

Lee Holm, 11KU: Ma arvan, et näitlemine on nii eriline ja isiklik eneseväljendusviis, mis võimaldab iseendaga kontakti saada, tunnetada ja üldisemalt süvitsi endasse näha. Veel võimaldab näitekunst partneriga nii tugeva ja ilusa sideme luua, mis avab inimsuhete loomust hoopis uues perspektiivis.

Miks on näitlemine sinu elus nii olulisel kohal?

Lee Holm, 11KU: Tunnen, et see on minu jaoks õige. Suurt tähtsust omavad ka inimesed, kellega koos saan seda teekonda läbida. Tunnen end teatristuudio kaasõpilastega kõige paremini, tunnen, et kuulun, sama tunne on ka laval. Eks taas, mis peale esinemist võimust võtab, on kirjeldamatu ja ülev.

Anette Nurja, 11KU: Armastan näidelda, sest seda tehes saan kasutada oma loovust. Mul on väga palju energiat ja näitlemine aitab mul seda tasakaalus hoida. Hiljuti sain stuudios ülesande jälgida ühte inimest ja nii lahe oli märgata väikesed detaile ja omapärasusi tema juures. Tänaval liikudes näen nii palju erinevaid karaktereid ja juba paarist hetkest saan nii palju informatsiooni, mida ma saan rolli minnes kasutada.

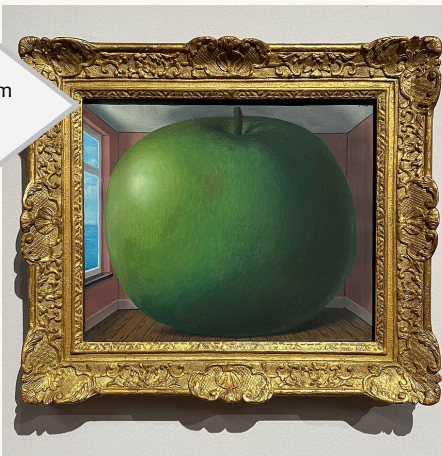
Kas tavaline õun ja väike tuba või suur õun ja tavaline tuba?

Kai Kolk

"Kuulamistuba" on René Magritte'i **sürrealistlik*** maal. Magritte mõtles endast pigem kui filosoofist ja semiootikust ning ideede kordamine oli Magritte'i tööde puhul tavaline. Õun on üks levinu- maid ja äratuntavamaid motive: taevas hõljuvana ja tipus söögi- laud ("Fine Realities"), kübaraga mehe näo katja ("The Son of Man") jt. Lisaks on ta palju kujutanud ruumi ja objektide suhet, näiteks pannes tavalisse tuppa hiigelroosi või hoopis väiksesse tuppa tavalise roosi ...

1958. aastal kasutas Magritte samuti õuna, kuid asetas selle halli tellisseinadega ruumi. Magritte'i idee oli esemete rolli- de teisiti kujutamise ja illusioonide abil vaatajat tähenduse mõiste ja keele üle mõtlema panna.

"Kuulamistuba" 1952
õli lõuendil 45 cm x 55 cm
René Magritte
Kunst Haus 2023, Zürich

Maali keskmeks on roheline õun, mis täidab ruumi praktiliselt maast laeni. See asub puitpõrandal ja seda valgustab merele ava- neva vaatega aknast tulev valgus. Ruumi lagi on valge, seinad roo- sad, mis vastanduvad õuna rohelisusega. Akna vastas asuval seinal paistab veidi ähvardava õuna vari. Selline ruum on koduks ühele keskmisest sensuaalsemale õunale kogu kunstis. Selle puuvilja eest kandis Magritte erakordset hoolt – Ta oleks kui tõlgendamise tormakust vältides tahtnud igast pintsli tõmbest teha kaasosalise pilgu ahvatlemises selle õuna liialt sileda õunalikkuse poole. Siiski Magritte'ile omaselt ei paista tuim ja igav tekstuur ning pintsli tõm- bed välja ja kujutatud on realistlik, nagu poleks kunstnikku ja otsest stiili. Talle oli maalimise protsess kui tüütu kohustus, tema idee aga keskne.

Nagu enamik Magritte'i töödest, on see maal nii kriitika kui ka julgustus. Hirmutav suur kuju ja roheline värv näitavad meie soovi olla põlglik selle suhtes, mis on meist endast väik- sem. Magritte paneb selle muidu tähelepanuta objekti "valjusti nutma" meie võimaliku sellepoolse viha tagajärjel. "Nii suurt õuna," ütleb kunstnik, "austate paremini."

Erinevalt teistest sürrealistlikest kunstnikest, kes jäid pigem abstraktseteks, sisaldavad Magritte'i teosed tavalisi asju, mis on sürrealistlikes olukordades. Võib-olla on see austus- avaldus rohelist kera kujutavale **Giorgio De Chirico** teosele "Armastuse laul" (1914). Samamoodi annab Magritte kivide- ga seotud omadused, nagu raskus ja liikumatustunne, õuna- le, mis on muidu ajalik riknev toiduaine.

"Kõik, mida me näeme, peidab endas teist asja. Me tahame alati näha seda, mis on peidus selles, mida me näeme."

Nüüd on küsimus: mis on õuna taga?!

Maalil on kui kurjakuulutatav kui pisaratest röske õhk. Minu arvates on häiriv selles võimatus ruumis pesitseva õuna vangistus. Mida õun valesti tegi, et teda selline saatust tabas? Pärispatt? Pääsu tal pole, kindlasti mitte läbi selle mõnitava akna. Ometi võib see 10 000 kg orgaanilist ainet meid vabalt laiaks litsuda ...

René Magritte

René François Ghislain Magritte (1898-1967) oli Belgiast pärit sür- realist. Magritte'i maalidel on moodsa kunsti üks elavamaid kujut- lusi „imelik ja mõistliku“ kaunist kohtumisest.

Magritte'i elu iseloomustasid nii tragöödia kui ka kunstiline mäss. Kui Magritte oli 13-aastane, sooritas ta ema sillalt jõkke hüpatas enesetapu. Kui ta leiti, oli tema nägu mässitud öösärki. Kuigi René ei rääkinud oma ema surmast ja joodikust isast tihti, avaldas see suurt mõju tema elule ja loomingule, ka "Armastajad" maalidel, kus on kujutatud riidesse mässitud nägusid. Maalidest tuleb välja absurdistlik tahe näidata tähendusetust, kuid samas proovib ta justkui võidelda oma traumade ja maailma ükskõiksusega.

Algselt õppis ta impressionismi ja futurismi, kuid leidis oma kunsti- lise hääle sürrealismis pärast Giorgio de Chirico maagilise realismi stiilis teoste nägemist. Ta lõi **dadaistliku liikumise*** ajakirjadesse illustratsioone ja 1920. aastate lõpus kolis ta Pariisi ja liitus sealsete sürrealistidega, kuid naasis Belgiasse, kus tegi linnakärast eraldatu- na reklaame ja graafikat, et ära elada. Teise maailmasõja ajal oli Magritte seotud kommunistliku parteiga, kuigi tahtis kunstilist väljendusvabadust, mida **sotsialistlik realism*** ei soosinud.

Siiski ei tahtnud Magritte silma paista, vaid et inimesed arvaks teda olevat lihtne härrasmees range rutiini ja 45 aastat kestnud abielu- ga.

Kuid erinevalt oma hilisematest sürrealistidest kaaslastest, eriti Salvador Dalíst ja André Bretonist, oli René Magritte alati freudiliku psühhoanalüüsi vastu. Kunst ei vaja tema sõnul sügavaid tõlgendu- si, vaid pigem reaalsustajus kahtlemist, absurduse vastukarva pai omaksvõttu. Tema teoste mõistmiseks ei saa kasutada muud – **tähendus on see, et tähendust pole.**

René Magritte

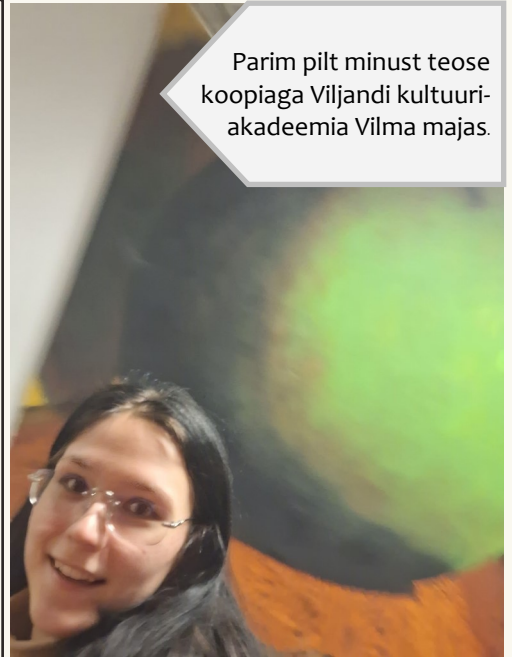
"Armastuse laul" 1914
õli lõuendil
Giorgio De Chirico

Sürrealism* – 1920-1930ndate aastate kõrgajaga mõjukas kunsti- ning kirjandusvool, ka maailmavaade ja ellusuhtumine. Mõiste on tuletatud prantsuse keelsest sõnast *surréalisme*, mis tähendab otsetõlkes realismi kohal. Algataja oli Sigmund Freudist inspireeritud Pariisi luuletaja ja kriitik André Breton. Tuntud nimed: Salvador Dalí, Joan Miró, Max Ernst.

Sotsialistlik realism* – leninistlik-stalinistlik kunstivool. Stalini ajal Nõukogude Liidus ainus ametlikult lubatud kunstivool. Lihtne, konkreetne, tööd innustav ja valitsust kiitev.

Dadaistlik liikumine* – modernistlik kirjandus- ja kunstivool, mis tekkis esimese maailmasõja ajal Šveitsis Zürichis ning oli valitsevaks aastatel 1916–1922. Dadaiste ühendas viha sõja vastu, mille julmus kriipsutas alla olemasolu mõttetust. Laenas teistelt: kubistidelt kollaažitehnika, futuristidelt tüpograafilised trikid, ekspressionistidelt vaba värvikasutuse ja oli palju *performance*’ite formaadis.

Parim pilt minust teose koopiaga Viljandi kultuuriakadeemia Vilma majas.

Õpetajate ütlused (Kirpu eri)

“Kui sa Issandat näed, siis ütle, et ma tahan rääkida. Võin telefoninumbri ka anda.”

“Kui tahad naabrile rõõmu teha, siis löö ta radikaid haamriga.”

“See siin ei ole siga ega kägu.”
(viitab pöörduvale reaktsioonile)

“Sa võid juua torusiili, aga siis on see su viimane jooming.”

“Muidu ei saa teha seda trikki, et viskad fööni vanni ja tapad oma mehe ära.”

“Lakkuda pole vaja, aga katsuda võib küll.”

Tamme horoskoop

Kevad on käes ja kuigi maikuuvihmad juba lähevad, särab praegu aprill ning sellega koos kõik Jäärad ja Sõnnid. Aprill on ometi ju kõige ilusam, võluvam ja imelisem kuu. Muidugi on see ka horoskoobikirjutaja sünnipäevakuu. Õnnest ja rõõmust puudu ei jää ning ka kõige võimatamad soovid saavad tõeks.

Kuulsad Jäärad

- ♥ Kai Parman
- ♥ Karin Tepaskent
- ♥ Airi Tamm
- ♥ Tiina Kraav
- ♥ Laura Niils
- ♥ Urmas Tokko
- ♥ Rami Vaher
- ♥ Kairit Kolk

Kuulsad Sõnnid

- ♥ Liina Raudvassar
- ♥ Geio Heil
- ♥ Liina Nagel
- ♥ Gigi Hadid
- ♥ Tauno Palts
- ♥ Hans Hubert Sams
- ♥ Grete Mai Orumaa
- ♥ Agnes Kuura

Jäär

Vihmapiiskade võidusõit autoaknal pajatab sulle muinasjutte lapsepõlvest. Kuigi nostalgia hõng on õhus ning igatsus lihtsamate päevade järele mõlgub mõttes, siis tead, et need on vaid möödunud hetked ja parim päev on veel ees.

Sõnn

Erakordselt paeluvad aspektid viskuvad sulle ette ning tavapäraselt tagasihoidlikud valikud ei kutsu enam. Su akna alla maاندuvad mitmed värsked ideed ja projektid ning peagi ratsutat nendega triumfikaare alt läbi.

Kaksikud

Istud avalikus suure rahvamassiga kohas ning äkki tekib mõte, et võib-olla oskab keegi rahva seast su mõtteid lugeda. Ei oska. See on võimatu. Ära mõtle sellele rohkem, sest väga veider on selliseid mõtteid lugeda.

Kaalud

Toimub tähtis kohtumine seitsmeks tunniks. Selle jooksul leiad sõpru ja nendepoolset mõistmist. Ära unusta, et mis on vaiba all, ei saa olla laua peal. Mis edasi, see alles selgineb.

Neitsi

Statistikaamet soovib ühendust võtta. Telefonikõned hirmutavad sind ja otsustad mõnda aega madalat profiili hoida. Enamus su mõtteid algavad ja lõppevad sõnadega "...aga samas...".

Ambur

Sinuni jõuab mõistmine, et oled elanud läbi kauni võitluse. Kesköö toob esile enne märkamatuks jäänud fakte ning kuldseid seiku. Ülemõtlemine on sellel ajal asjatu, sest kõik laabub nagunii omasoodu.

Vähk

Vaatad elu nagu armastusfilmi. Kõik on väga tore, kuid siiski on sinu meelest kõik toimuv täiesti ülespuhutud ning eba-realistlik. Olenemata sellest oled tänulik kõige eest, mis sulle on antud.

Lõvi

Glamuursed kalamburoid ehivad su igapäeva. Mõtestad lahti kunagised mõttekohad ja avastad end suurepärasest olukorrast, mida olid endale ainult vaimusilmas võimalikuks pidanud.

Skorpion

Lumivalgete pilvede ränd kutsub sind mõtlema ja tunni ajal aknast välja vaadates veidi unistama. Oled teel voorusesse ning sugugi mitte üksi. Isegi keerulised hetked ei heiduta sind, sest tead, et ees ootavad head päevapakkumised.

Kaljukits

Märkad, kui suur potentsiaal sul tegelikult on. Ärkad justkui pikast unest ja kuuled kutset taas mööda õiget teed tegutsema hakata. Sinu teele ilmuvad müstilised märgid, mis lasevad sul kiigata tuleviku-maailma ning näha teiste tõelist olemust.

Veevalaja

Muusikat kuulates hakkad märkama erinevaid mustreid, mis juhatavad sind edasi uute tõdedeni. Ole ettevaatlik! Pilku püüdvad peegeldused võivad olla petlikud. Meelekindlust hoides ületad kõik katsumused.

Kalad

Saladused tulevad välja. See on neil juba kombeks. Peamine on see, et elad rahulikult oma elu ja lased teistel samuti oma elu elada. Kõiki lilli ei pea noppima, vaid targem on lasta neil lihtsalt olla.

Õpetaja Karini loogikanurk

Ülesanne 1. Järjestus

Sorteerige värvid õigesse järjekorda, lähtudes vihjetest.

Värvid:

punane – roheline – sinine – kollane – lilla – oranž – roosa – valge

Vihjed:

- lilla on kusagil pärast valget,
- roosa on kusagil enne kollast,
- sinine on täpselt kaks kohta pärast kollast,
- oranž on täpselt kaks kohta enne rohelist,
- roosa on täpselt kaks kohta pärast punast,
- oranž on esimene ja sinine viimane.

Ülesanne 2. Koodi murdmine

Kas suudate ära arvata neljakohalise numbri, kasutades üksnes loetelus olevaid numbreid?

Allpool on toodud kolm valepakkumist, millest kõik on hinnatud kindlal viisil:

- ♥ näidatud on õigete ja õiges kohas olevate numbrite arv;
- ♥ samuti on näidatud õigete, kuid vales kohas olevate numbrite arv.

Näide: kui lahendus on 1234 ja pakuti, et 2435, siis on üks õige number õiges kohas (3) ja kaks õiget numbrit vales kohas (2 ja 4)

4 2 5 6

0 õige koht 3 vale koht

6 2 4 3

1 õige koht 3 vale koht

2 5 4 3

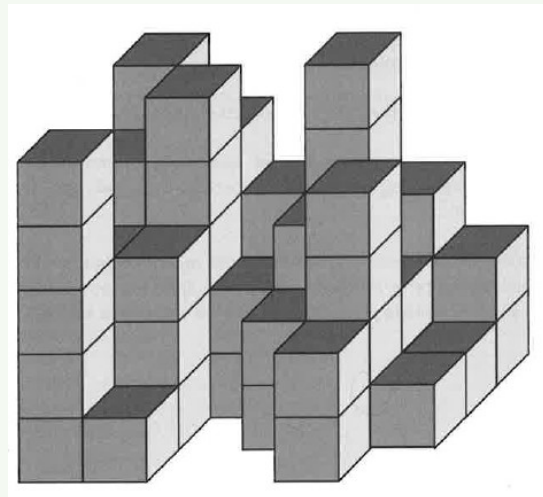
1 õige koht 2 vale koht

Kehtivad numbrid:

1 2 3 4 5 6

Ülesanne 3.

Kui palju kuupe on kasutatud antud ehitiseks?

- ♥ Vastuseid saab esitada kuni 16. mai 2025 keskööni
- ♥ Kõigi vastanute vahel loositakse välja seitse 100g šokolaadi

Eelmise loogikanurga vastused:

Ü1. a. Kriminaalromaanis on 158 lehekülge. b. Hukka sai 605 inimest.

Ü2. b. AVCU

Ü3. 21 kolmnurka

100g šokolaadi võitsid:

- ♥ Tani Liiv (10LO)
- ♥ Arlo Leon Tuvikene (10KU)
- ♥ Tarmo Tempel (10TE)
- ♥ Henrich Ritso (10TE)
- ♥ Erik Nübek (11LO)
- ♥ Lisette – Amanda Pulk (11IT)
- ♥ Erik Tõnn Rast (12IT)

PALJU ÕNNE VÕITJATELE!

JÄRGMINE NUMBER ILMUB 31.05
ABITURIENTIDE ERI

*Intervjuu
õpetajaga*

*12. klasside
iseloomustused*

*Soovitused
suveks*

*Kooli
tippsportlased*

Sinine periood

On kulgenud sajandi armastus tooni,
mis on Picasso sinisel perioodil.
See värv paneb mind armastama,
indigotaevast safirpehmel talvel.

Sa tead, et see ei muutu peagi,
kui segad sisse tooni kollast,
ja depressiivsed episoodid kaovad tollest ajast.

Alanud on uus ajastu.

Laura Liisa Viitkar